
Zemřel proslulý historik Le Goff, čestný doktor UK

Zemřel proslulý historik Le Goff, čestný doktor UK

Jacques Le Goff (1924–2014)

„Historie je vědou, která bez ustání usiluje o to, aby spojila svět živých se světem těch, kteří zemřeli.“ Tak nějak zní jedna z mnohých definic oboru, kterému Jacques Le Goff věnoval svůj život a stojí za to připomenout si ji v okamžiku, kdy se jeho dílo neodvolatelně uzavřelo, neboť plně vystihuje způsob jeho tvorby a uvažování.

Prvního dubna 2014 odešla jedna z nejvýraznějších osobností moderní medievistiky, vědec, který svými názory měnil zažitý a tradiční pohled na středověk. Jeho knihy a studie si získaly řadu nadšených přívrženců a respekt odborné veřejnosti. Ne všichni se pochopitelně s Le Goffovými názory ztotožňovali beze zbytku, nikdo však tomuto muži nemůže upřít, že pro několik generací učinil středověk přitažlivějším, zajímavějším, pestřejším a srozumitelnějším.

Rodák z Toulonu začal studium dějin na École normale supérieure a poté působil v prestižních francouzských institucích, jako École française de Rome, na univerzitě v Lille či v Centre national de la recherche scientifique. Profesuru získal v roce 1962 na École pratique des hautes études po Fernandu Brodelovi a této škole už zůstal věrný po celý zbytek svého života.

Z jeho rozsáhlého díla připomeňme alespoň dvě syntézy, které vyšly i v Česku. Nejprve knihu, která otevírala jeho přístup k dějinám, *Kulturu středověké Evropy*. Byla napsána v polovině 60. let minulého století a Le Goff se v ní pokusil o koncepční syntézu středověku z pohledu školy Annales. Dnešnímu čtenáři to již nepřijde, ale ve své době se jednalo o programovou práci, bořící generacemi zažitá paradigmatata.

Tou druhou budiž dílo z druhé poloviny jeho badatelské činnosti, *Svatý Ludvík*, s nímž se mohla francouzská veřejnost seznámit již v polovině 90. let minulého století. Le Goff, věren svému vědeckému přesvědčení, tu zužitkoval svou bohatou životní zkušenost a předložil životopis-obraz krále, který svou netradičností provokuje, ale současně inspičuje k vážnému zamyšlení, jak nově a jinak biografie psát.

Jacques Le Goff tak jistě nepřestane inspirovat i další generace badatelů. Tím spíše, že k českému prostředí ho poutala i osobní zkušenost, která začala studijním pobytem v Praze na přelomu 40. a 50. let a mohla pokračovat po roce 1989. Le Goff Prahu a Univerzitu Karlovu několikrát navštívil, v roce 1998 mu byl udělen čestný doktorát. Nejde ale pouze o pocty. Mnohem cennější je jeho osobní odkaz: vychoval pro českou historickou vědu několik žáků a zejména seminář doc. Martina Nejedlého na Filozofické fakultě UK rozvíjí dál inovativní přístupy francouzské medievistiky a s úspěchem je aplikuje na domácí problematiku.

Život Jacquese Le Goffa je krásným příkladem dobře naplněného osudu, jemuž v tuto chvíli všichni s pokorou vzdáváme poctu.